

KS. TELESFOR WEGNER (1834-1894)

Urodził się 21 grudnia 1834 roku w Poznaniu, w niezamożnej rodzinie Franciszka i Elżbiety z Cwojdziniskich. W 1855 roku zdał maturę w Gimnazjum św. Marii Magdaleny w Poznaniu. Po studiach w seminarium w Poznaniu i Gnieźnie przyjął święcenia w 1859 roku i został mansjonarzem i wikarym w Poniecu. Od 1870 roku był proboszczem w Mokronosie. W roku 1891 odszedł na emeryturę, osiadając w klasztorze filipińców i będąc tam kapelanem.

Poza duszpasterstwem prowadził działalność oświatową, już jako wikariusz poniecki. Jak stwierdzano we wspomnieniu pośmiertnym „praca nad oświatą i dobrobytem ludu zajmowała mu cały wolny czas, wiedzą o tym wszyscy w Poniecu”. W Mokronosie zastał kościół spalony, a „stosunki bardzo przykre, rozstrój w parafii zupełny”. Z właściwą mu energią zabrał się do pracy i głównie jego staraniem oraz kosztem stanęła tam świątynia, będąca ozdobą okolicy (konsekrowana w 1894 roku). Dokonał też wiele dla naprawy niedobrych tamtejszych stosunków, choć nie szczędzono mu przykrości. Poza umoralnianiem ludu hojnie wspierał biedotę. Gorący patriota, stale pracował nad o upowszechnianiem czytelnictwa wśród ludu. Wypożyczał książki, w które miał zaopatrzoną swoją zasobną bibliotekę.

Zmarł nagle 15 lipca 1894 roku, pochowany został w podziemiach klasztoru w Gostyniu. Wśród tłumów uczestniczących w pogrzebie byli parafianie z Mokronosa. Tow. Przemysłowe z Gostynia wykonało specjalnie ułożoną żałobną kantatę na cztery głosy.

Jego brat Leon Wegner (1824-1873), historyk i prawnik, był współzałożycielem Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk, posłem na sejm pruski, siostra zaś Józefa Wegner (zm. w 1913 roku) była współpracowniczką „Dziennika Poznańskiego”.